

KUMSATI

Kültür – Sanat - Edebiyat

Emine ERÇİN
MİDYECİ

"Hey!" dedi midyeci. Bana sesleniyordu sanırım. Neden bana sesleniyordu ki? Döndüm ve midyeciye baktım. Ben ona bakınca tebessüm etti ve "Midye yemek ister misin?" dedi. Neden sorduğunu anlamadım. Afallamış bir şekilde baktım. Adam halimi anlamış gibi güldü. "Sadece daha önce hiç midye yememişsin gibi duruyorsun. Ve ben de leziz midyelerimden tatmanı istedim." dedi ve şöyle ekledi. "Yemez misin?" En sonunda adamın iyi niyetini anladım. En başında anlamam gerekirdi aslında. Ama biri neden öylesine iyi niyetli olsun ki? En başta bu midyeci adamı diğer satıcılar gibi kendi çıkarları doğrultusunda bana seslendiğini sandım. Ama sanırım öyle değil. Kendimi midyeciye karşı çok mahçup hissettim. Gülümseyerek ona şöyle dedim. "Teşekkür ederim. Evet gerçekten hiç midye yemedim. Aslında tadının güzel olduğunu duydum ama yine de yeni bir şey denemekten korktum." Midyeci dostane bir şekilde gülümsedi. Sevmiştim midyeciye. Midyeci adamı sevdiğim gibi bir anda midyelerini de sevmeye başladım. Çok ilginç bir durumdu.

"Kızım, ye bir tane midyelerimden beğeneceksin." Beğeneceğimi hiç düşünmüyordum. Hiç bir şeyi beğenmezdim ben. Her şey de bir kusur bulurdum. Ya tatlı olurdu ya tuzlu ya da hiç bir şeye benzemeyen kekremsi bir tadı olurdu. Ama yine de denemek istedim. Sanırım bu tarihi not etmeliyim. 9 Kasım!

Midyeci Adam bir midye açıp verdi bana, bir yandan ise nasıl yemem gerektiğini söylüyordu. Anlatış tarzı çok komikti. Özellikle mimikleri o kadar güzel hareket ediyordu ki. Çok heyecanlıydı. Neden heyecanlıydı ki? Adamın bu haline gülüp dediği şekilde midyeyi yedim. Aslında hemen yemedim. Başta çiğnemekten korktum ve yutmaktan. Beynim bana tadının güzel olmadığını o kadar çok inandırmış ki ağzımı hareket ettirmekten korktum. Ama midyeci adama bakınca korkum uçup gitti. Yavaş yavaş çiğnedim. Aslında tadı çok kötü değildi. Güzeldi. Evet evet güzeldi. Birden gözlerim doldu. Ama mutluluktan. 9 Kasım ilk defa bir yemek yüzünden ağladığım gün. Ağladım çünkü ilk defa bir şeyin tadında kusur bulamamıştım. Sevmiştim midyeciye. Tıpkı midyeci adamı sevdiğim gibi.

Adam afallamış bir şekilde bakıyordu bana. O da haklı kim midye yerken ağlar ki? Ağlar aslında. Ama kimse nedenini bilemez. Ağladığı şey belki midye belki de geçmişinden kopup gelenler.

O günden sonra hayatım daha tatlı bir hale geldi. Midyeci adamı düşündüm. Neredeydi acaba? Çok aramıştım onu. Tıpkı midyelerini aradığım gibi. O günden sonra midye yemedim aslında. Evet gerçekten yemedim. 1 ay oldu. Yemedim. Sanırım bir daha yemeyeceğim. Aslında bir daha diyemem. Gelecekte neler olacağını bilemem. Hayatta ne olur, kimse bilemez. Tanrı dışında kimse. Aksini iddia edenin aklı yerinde değildir zaten.

Rabia GÖRGÖY
DUR

Bağımlı olma, özgür ol
Hayatında mutlu ol
İçme alkolü, sigarayı
Özgür yaşa hayatını

Alkol, sigara, teknoloji
Karartır gençliğimizi
Bunlara "Dur!" demeliyiz
Kötü alışkanlıklar edinmemeliyiz

Bağımlı olmadan yaşa
Geleceğini karartma
Yaşayacak günlerin varken
Ömrünü azaltma

Bağımlı olanlara yardım edelim
Çevremizi bilinçlendirelim
Güzel bir yaşam için
Bağımlılığa "Dur!" diyelim

Her şey senin elinde
Yaşarken kendini öldürme
Güzel yarınlar için
Kötü alışkanlıklar edinme

İlknur SARAÇOĞLU
HUZUR

Düşüncelerim bana kelepçe
Anahtarı kaybolmuş
Özgürlüğü özledim
Kalbim esir olmuş.

Kalbimde bir mızrak
Sessizce huzuru arıyorum
Karanlığında kayboldum
Seni arıyorum.

Karanlıklar bana dost
Aydınlıklar ıssız
Kalbim duraksız
Durmak bilmiyor.

Firar oldu duygularım
İzini bulan yok
Sessizce huzuru arıyorum
Beni gören yok.

Her gece olduğu gibi bu gece de hava yağmurluydu. Biz yine bir depoda toplanmış boks maçı için hazırlık yapıyorduk. Bu seferki maç iki güçlü şampiyon arasında olacaktı. Yarışmaya yirmi dakika kala oyuncular hazırlanmaları için odalarına gittiler. Yarışma gittikçe yaklaşıyordu ve ben de oyuncuları kontrol etmek için odalarına gittim. İlk odasına gittiğim oyuncu Mert'ti. Mert birçok şehirde birinci olmuş, insanlara kendini tanıtmıştı. Bu başarılarından dolayı insanlar ona "ŞAMPİYON" adını takmışlardı. Bedeni tam bir kas yığınıydı, spor yaptığını fark etmemek imkansızdı. Odasına girdiğimde Mert hazırlanmış bir şekilde küçük koltukta oturuyor, koçunun söylediklerini dinliyordu. Kolumu kaldırıp saate baktığımda yarışmaya son on dakika kalmıştı. Mert'e "Yarışmaya son on dakika. Hazır ol!" dedikten sonra kapıyı açtım ve odadan çıktım. Karşıdaki odada da diğer oyuncumuz Ahmet vardı. Odanın kapısını açıp içeriye girdim. O da aynı Mert gibi koçunu dinliyordu. Ahmet de en az Mert kadar iri yapıydı. Ahmet'in üç şehirde ikinciliği vardı. Ahmet'e ise hayranları "BAYKUŞ" ismini takmışlardı. İçeriye girmemle tüm gözler bana çevrildi. Bir anda ne diyeceğimi şaşırılmış ve kekeleyiştim. Birden durup kendimi toparladım ve söze girdim: "Yarışma birazdan başlayacak, son kontrollerinizi yapın." dedim. Onlar da "Tamam." dercesine kafalarını salladılar. Ben de arkamı dönüp odadan çıktım.

Uzun koridoru da yürüyüp kalabalığın içine, seyircilerin ortasında bulunan, oyuncular için hazırlanan ring alanına girdim. Hoparlörden ilk olarak Mert'in ismi yankılandı, "ŞAMPİYON!" diye seslendiler. Mert ringe çıktıktan sonra da Ahmet'i yani BAYKUŞ' u ringe çağırdılar. Ahmet de ringe çıkıp hayranlarını selamladıktan sonra ise maç başladı. İkisinin de hiç pes etmeye niyetleri yoktu. En sonunda Mert'in darbesiyle Ahmet yere düştü. Bense on saniye bekledikten sonra sekize kadar saymaya başladığımda zor da olsa "Beş!" dediğimde ayağa tekrar kalktı. Maç tekrar başladığında Ahmet daha da hırslanmıştı. Aralarındaki rekabetten tam on dakika sonra Mert'in darbesiyle Ahmet tekrar yere savruldu. Aradan on saniye geçtikten sonra tekrar sekize kadar saymaya başladım. Saymayı bitirmiştim fakat Ahmet'in yerden kalkmadığını görünce maça devam edemeyeceğini anladım ve yarışmayı sonlandırdım. Böylelikle yarışmayı Mert kazanmış oldu.

Ahmet'i iki sağlık çalışanı gelip odasına götürdükten sonra ben de arkalarından gittim. Odaya girdiğimde sağlık görevlilerine doktorun nerede olduğunu sordum. Sağlık görevlilerinden biri lavaboya ellerini yıkamak için gittiğini, hemen geleceğini söyledi. Sağlık görevlileri Ahmet'i odada bulunan uzun kanepeye yatırmışlardı. Kaşında ve dudağında kocaman bir patlak vardı ve kanıyordu. Ahmet gözlerini açtığı anda ayaklanmak istedi ama yapamadı. Boş gözlerle tavanı izlerken içeriye bir kadın girdi. Herkes kadına bakarken kadın sağlık görevlilerinden aldığı önlüğü giydi. Ahmet kadına bakarak elini kaldırdı ve "Bu ne, başka doktor mu bulamadınız da kadın doktor mu getirdiniz?" dedi. Ahmet'in koçu da "Kusura bakma paşam, sen bu haldeyken bir de doktor ayırımı yapacak halimiz yoktu, değil mi?" dedikten sonra Ahmet derin bir nefes çekip ofladı ve "Götürün şu kadını gözümün önünden. Erkek doktor getirin, dayanırım ben." dedi. Doktor araya girerek: "Ölmezsin korkma, sadece muayene edeceğim. Ayrıca buralara yakın hastane falan da yok." dedi. Ahmet yeniden oflayarak "Tamam." dedi. Doktor da "Tamam öyleyse, başlıyorum." dedi ve eldivenlerini de ellerine giyip malzemelerini alıp Ahmet'in yanına gitti. Doktor işini hallettikten sonra oturduğu yerden ayağa kalktı. Tam arkasını dönecekti ki Ahmet'in koçu "Teşekkürler doktor hanım." dedi. Doktor tekrardan Ahmet'e doğru dönüp "Rica ederim, ne demek, vazifem." dedikten sonra eldivenleri çıkarıp çöpe attı. Sonra bize doğru döndü ve "Bu dünyada sadece erkekler yoktur, kadınlar da vardır ve sizler erkekleri yüceltip kadınları küçümseyemezsiniz. Erkekler ile kadınların arasında ayırım yapamazsınız ki yapmaya da hakkınız yok! Siz erkekler, kadınların yaptığı işleri küçümsersiniz. Misal biz kadın doktorlar, araba kullanan kadınlar, kendi ayaklarının üzerinde duran kadınlar... Sizler sadece görmek istediğiniz tarafa bakar, anlamak istediğinizi anlarsınız ama sanmayın ki kadınlar güçsüz ya da beceriksiz. Aksine, kadınlar sandığınızdan daha güçlüdür ve her şeyi yapabilirler. Bu yüzden siz de bir an önce şu at gözlüklerinizden kurtulun, kendi görmek istediklerinizi değil aslında olanlara bakın."

Buse Özge AZDER

Berfidan BAYTAŞ **KORONAYA DÖRTLÜKLER**

Mahalleliye diyorum "Dışarı çıkma, evde otur."

Aman ha bunun hapı, şurubu yoktur

Gitseniz de hastaneye bulamazsınız doktor

Evde kalın mahalleliler, üzmeysin sağlıkçıları

***

Sınır tanımaz serbest

Seksen iki milyon millet

Çare olur mu maske

Şu korona virüse

***

Maske taksak keser mi

Mesafe koysak geçer mi

Yaşlı genç seçer mi

Bu korona virüs

***

Tüm felaketleri topladın kendine

Hepimiz tıklıdık kaldık evlerde

Daha da gelme istemeyiz artık

Seni yad edeceğiz iki bin yirmi birde

Leal Sahra DEMİR

Gülsüm GÖKSU DAĞ ÇEŞMESİ

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde uzak ülkelerden birinde kralın güzel mi güzel, narin mi narin, sarı saçlı, zeytin gözlü, uzun boylu bir kızı varmış. Bir gün camı çok sıkılan prenses dışarı çıkıp hava almak istemiş ama dışarı çıkmadan önce babasından izin alması gerekiyormuş. Aksi takdirde koca ormanda kaybolabilir, başına kötü bir iş gelebilir veya vahşi hayvanlara yem olabilmiş. Cesur, dayanıklı ve iyi yürekli prenses babasının yanına gidip izin istemiş:

-Babacığım, dışarıya hava almaya çıkabilir miyim?

Babası:

-Yalnız çıkma, yanına birkaç asker al.

Prensес askerlerle birlikte yola koyulmuş. Aklına çok konuşulan, meşhur bir dağ çeşmesi gelmiş. Merak edip askerlere sormuş:

-Bu dağ çeşmesi nerede? Beni oraya götürebilir misiniz?

Askerler prensese şu cevabı vermişler:

-Bir dağın tepesinde, ikinci dağın içerisinde.

:

Prensес askerlerin söylediğinden hiçbir şey anlamamış ve bu şekilde yola devam etmişler. Biraz ilerledikten sonra kocaman bir ağacın altında oturan yaşlı bir kadın görmüşler. Prensес yaşlı kadının yanına giderek adını sormuş. Yaşlı kadın:

-Benim adım Su Perisi. Genellikle suyun içerisinde yaşarım ama bazen suyun içerisinde sıkılıp ormana geliyorum. Ormanda topladığım meyvelerden ilaç yapıp ihtiyacı olanlara veriyorum.

Yaşlı kadın :

-“Ya sen kimsin, bu askerler neden senin arkandan geliyorlar?” demiş.

Prensес :

“ Ben bu ülkenin kralının kızuyım. Canım sıkıldı ve dışarı çıkıp hava almak istedim. ‘Dağ Çeşmesi’ diye bir çeşme varmış. Ben de merak ettim ve askerlerle birlikte oraya gidiyorum.” demiş.

Yaşlı kadın:

- “ Ben de oraya gidiyorum,istersen birlikte gidelim.” demiş ve ardından prenses, askerler ve yaşlı kadın yola koyulmuşlar. Bir dağ ilerledikten sonra yaşlı kadın:

-“ Ben yorulduğum, biraz dinlenelim.” demiş.

Büyük bir ağacın altında durmuşlar. Yaşlı kadın ağacın dibinde, prenses ağacın yanındaki taşın üzerinde bir süre oturmuşlar. Bu arada askerler de etrafı kolluyorlarmış. Biraz dinlendikten sonra prensesin karnı acıkmış ama yanlarında yiyecek yokmuş. Yaşlı kadın prensese:

-“ Az kaldı, biraz daha sabret. Dağ çeşmesine varır varmaz karnını doyuracak bir şeyler yaparım.” demiş.

Bir dağ ilerledikten sonra yukarıdan aşağıya sırlı sırlı akan suyu görmüşler. Prensес koşarak suyun geldiği yeri takip etmiş ama maalesef suyun kaynağı dağlarla çevriliymiş. Prensес yaşlı kadına burasının neden dağlarla çevrili olduğunu sormuş. Yaşlı kadın:

-“ Adı üstünde burası dağ çeşmesi, tabii ki dağlarla çevrili olacak.” demiş.

- Prensес o kadar sabırsızmış ki neredeyse dağ çeşmesinin etrafındaki dağları yararak içerisine girecek gibiymiş. Yaşlı kadın prensese ve askerlere

-“Gözünüzü kapatın.” demiş.

Prensес ve askerler gözünü kapatmış. Yaşlı kadın bir sihirle dağın ortasından bir kapı açmış; prensese ve askerlere gözlerini açmalarını söylemiş. Gözlerini açan prenses ve askerler gördüklerine inanmamış. Yaşlı kadın onlara seslenerek:

-“Ne duruyorsunuz? Hadi içeri girelim, yoksa koca orman suyla dolacak.” demiş.

Prensес, askerler ve yaşlı kadın dağın içerisine girmişler. Yaşlı kadın onları buradaki evine götürmüş ve onlara yemek ikram etmiş. Dağ çeşmesini de gezdirdikten sonra geldikleri kapıdan onları tekrar saraylarına uğurlamış. Prensес en sonunda, o çok merak ettiği dağ çeşmesini görmüş ve orada gördüklerinden çok etkilenmiş.

Prensес ermiş muradına, biz çikalım kerevetine.

Zeynep ÖZDEMİR BU YAZ

Esen yaprakların kokusu
Esen rüzgarın sesi
Bekleyeceğim sizi

Yağmurda ıslanmak
Rüzgarda dans etmek
İstiyorum

Güneş doğmakta
Her zamanki muhteşemliğiyle
Küçük bir esinti
Saçlarımı şımartacak
Her zamanki gibi

Zeynep ÖZDEMİR NEREDESİN?

Yağmur sesi gelir kulağıma
Bu yaz
Neredesin ?

Güneşin ışıkları karıştırıyor
Aklımı
Düşen son damla
Neredesin?

Senin mi bu yaz
Senin mi bu meltem
Aklım karıştırıyor
Neredesin?

İMTİYAZ SAHİBİ

Fatih YÜKSEK

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Dilek ÖZDEK

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Mehmet Emre ÇELİKBAŞ

GÖRSEL DANIŞMAN

Gönül CAN

YAYIN KURULU

Berfidan BAYTAŞ

Ayça Sibel ASLAN

Emine ERÇİN

OKUL ADRES TELEFON

ŞEHİT HAYATİ BİLGİN MESLEKİ VE TEKNİK
ANADOLU LİSESİ

Barbaros Mah. Ferda Cad. No 31
Çubuk / ANKARA 0312 837 12 66